NORAKSTS
Lieta Nr.137130707
143/AA43-1392-09/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 5.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses S.Kanenbega un U.Mihailova,

piedaloties *G.P.* pilnvarotajai personai *V.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *G.P.*, */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtās daļas, sakarā ar *G.P.* apelācijas sūdzību par Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 14.novembra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 30.oktobrī plkst.16[28] Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *N.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA231298 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēts, ka 2007.gada 30.oktobrī plkst.16[04] *G.P.* Tukuma rajonā vadīja automašīnu Opel Astra Caravan, valsts reģistrācijas numurs (turpmāk – v/n) */dzēsta numura zīme/*, pa ceļu Jelgava – Tukums Tukuma virzienā 34.kilometrā, būdams alkohola reibumā. Minimālā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā – 2,03 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Pārbaude veikta ar alkometru Lion SD-400 Nr.244640.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[15]panta ceturtajā daļā

[2] Ar Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 14.novembra lēmumu (turpmāk – Lēmums) *G.P.* atzīts par vainīgu LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā minētā pārkāpuma izdarīšanā un *G.P.* piemērots administratīvais arests uz 10 diennaktīm, naudas sods Ls 500 apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 gadiem. Lēmums pamatots šādi.

[2.1] Tiesas sēdē pārkāpējs *G.P.* neatzina vainu pārkāpuma izdarīšanā. Paskaidroja, ka bija lietojis alkoholiskos dzērienu, bet nevadīja automašīnu, kā tas norādīts protokolā. Viņš vienkārši sēdēja automašīnā pēc alkoholisko dzērienu lietošanas netālu no autobusa pieturas un gaidīja paziņas. To var apliecināt kāda sveša sieviete, kas stāvēja pieturā, viņa redzēja, ka viņš tur kādas 20 minūtes sēž. Piebrauca policija, pārbaudīja viņam reibuma pakāpi un sastādīja protokolu.

Tiesa nepiešķir ticamību pārkāpēja paskaidrojumiem, jo tie ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem.

[2.2] Ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu NB205540 pierādīts, ka pārkāpējs vadot transporta līdzekli bijis alkohola reibumā, viņa izelpas gaisā konstatētas – 1.pārbaudē 2,28 promiles alkohola, 2.pārbaudē 2,03 promiles alkohola. Pārkāpējs ar savu parakstu apstiprinājis, ka piekritis veiktās pārbaudes rezultātiem.

[2.3] Ar Protokolu, tam pievienoto materiālu pierādīts, ka pārkāpējs 2007.gada 30.oktobrī ap plkst.16^{04} vadīja vieglo automašīnu Opel Astra Caravan, v/n */dzēsta numura zīme/*, pa ceļu Tukums – Jelgava, 34.kilometrā, Tukuma virzienā, būdams alkohola reibumā – viņa izelpas gaisā konstatētas 2,03 promiles alkohola. Pārkāpējs protokolā parakstījies, ka piekrīt sastādītajam protokolam.

[2.4] Ar liecinieka, policijas darbinieka *N.K.* liecību pierādīts, ka noformējot pārkāpumu protokolu un veicot alkohola noteikšanas pārbaudi pārkāpējam bija nepārprotami noskaidrots, ka *G.P.* vadījis transporta līdzekli būdams alkohola ietekmē, ko pārkāpējs pats apstiprināja ar savu parakstu gan protokolā, gan alkohola pārbaudes protokolā. Pārkāpēja vadīto automašīnu ievēroja, braucot Tukuma virzienā, ap 200 metriem no autobusa pieturas. Automašīna lēnām brauca pa ceļa nomali, tad ieslīdēja uz pašas nomales un apstājās. Viņam radās iespaids, ka pārkāpējs nevar īsti saprast, kā mašīnu izbraukt ārā. Pēc mirkļa abi ar kolēģi piebrauca klāt. Netālu esošajā autobusa pieturā tobrīd atradās kāda sieviete, kas balsoja automašīnas. Bet, kamēr devās pie pārkāpēja, viņa jau bija projām. Piegāja pie vadītāja, kurš bija salonā un bija manāmi iereibis. Tika sastādīts protokols un veiktas visas likumā paredzētās darbības. Saruna notika gan krievu, gan latviešu valodās. Kad atbrauca autoevakuators, bija atbraucis arī pārkāpēja audžudēls, un abi ar pārkāpēju centās policijas darbiniekus pierunāt nevirzīt lietu tālāk. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka policijas darbinieks, pildot darba pienākumus, ir patiesi fiksējis pārkāpumu.

[2.5] Tiesai nebija šaubu, ka *G.P.* ir vadījis transportlīdzekli būdams alkohola ietekmē. Tiesai nebija pamata apšaubīt policijas darbinieka liecības un lietā esošos materiālus, tie apstiprina pārkāpēja vainu.

Novērtējot lietā gūtos pierādījumus, tiesa atzina, ka *G.P.* izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK $149.^{15}$panta ceturtajā daļā.

[3] Par Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 14.novembra lēmumu pie administratīvās atbildības sauktā persona *G.P.* iesniedzis apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā izteikti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Lēmums pieņemts uz pretrunīgu materiālu pamata, vadoties tikai un vienīgi no Protokola, kas ir pretrunīgs un neatbilst faktiskajiem apstākļiem, pilnīgi ignorējot iespēju sniegt *G.P.* adekvātus paskaidrojumus un iebildumus par jebkādu darbību.

[3.2] *G.P.* tika liegtas viņa LAPK 260.panta ceturtajā daļā garantētas tiesības. *G.P.* kaut arī strādā apkalpojošā – celtniecības sfērā, nepārvalda tik brīvi latviešu valodu, līdz ar ko viņam pat nebija līdz galam saprotams, par ko *G.P.* aptur policijas darbinieks un kādas ir viņa pretenzijas. Tikai aptuveni saprotot, ka ir pretrunas par *G.P.* it kā nedrošu braukšanu, *G.P.* protokolā, uzticoties valsts pārvaldes iestādēm, ka viņam jāparakstās tikai par protokola sastādīšanas faktu, tajā parakstījās. Faktiski nekādas tiesības un Protokola saturs *G.P.* netika izskaidroti, pret viņu izturējās visai voluntāri, un pēc *G.P.* domām likumam neatbilstoši.

[3.3] Tiesa pareizi atspoguļojusi divus būtiskus apstākļus – to, ka *G.P.* sēdēja automašīnā, kas pat nebija iedarbināta, un ka autobusa pieturā atradās lieciniece – sieviete, uz kuru *G.P.* bija norādījis policijas darbiniekiem, ka viņa var apstiprināt faktu, ka *G.P.* nebrauca alkohola reibuma stāvoklī ar automašīnu.

[3.4] *G.P.* nepiekrīt tam, ka ar savu parakstu ir apliecinājis faktu, ka ir vadījis transporta līdzekli būdams alkohola ietekmē.

[3.5] LAPK 149.^{15}panta ceturtā daļā paredzētā pārkāpuma objektīvā puse – darbība, kas izpaudusies autotransporta līdzekļa vadīšanā. Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 1.10.punktu ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem, savukārt minēto noteikumu 3.punkts paredz, ka transportlīdzekļu braukšana Latvijā ir noteikta pa ceļa labo pusi.

No minēto normu jēgas izriet, ka, lai konstatētu iepriekš norādītā pārkāpuma objektīvo pusi, jāpierāda, ka transportlīdzeklis Opel Astra Caravan ir braucis norādītajā vietā ceļā Tukums – Jelgava, un ka *G.P.* atradās šī braucošā transportlīdzekļa vadītāja vietā.

[3.6] No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes akta izriet tikai tas, ka *G.P.* piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem, proti, faktam, ka *G.P.* organismā konstatēta alkoholisko dzērienu ietekme un fiksēta ar iespējamo kļūdu tā koncentrācija izelpojamā gaisā. Minētais protokols nepierāda faktu, ka *G.P.* bija vadījis automašīnu. Kā pēdējo pierādījumu tiesnese minējusi Protokolu, kura sastādīšanu *G.P.* ir apstrīdējis procesuālā pārkāpuma dēļ.

[3.7] Vadoties no likuma „Par policiju" 20.panta pirmās daļas 20.apakšpunkta, policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt

tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā. No Policijas darbinieka *N.K.* liecības neizriet, ka *G.P.*, pat ja vadīja transportlīdzekli, būtu pārkāpis satiksmes noteikumus, jo liecībā norādīts, ka policijas darbiniekam radās iespaids, ka pārkāpējs nevar īsti saprast, kā mašīnu izbraukt ārā. Pirmkārt, liecinieks nevar liecināt par saviem iespaidiem, bet gan tikai par objektīvi redzētiem faktiem, un, ievērojot to, kā aprakstīta situācija, un ka nav konkrēti norādīts kur un kādā attālumā redzams, ka tieši *G.P.*, atrodoties pie stūres, brauca ar mašīnu. Otrkārt *G.P.* nepiekrīt liecinieka liecībām šajā daļā. Bez tam Lēmumā nav atspoguļots fakts, ka policijas darbinieks *N.K.* apstiprināja tiesai, ka viņa rīcībā ir videoieraksts, kur filmēts Tukuma – Jelgavas ceļš 2007.gada 30.oktobrī, un kur redzams, ka transportlīdzeklis Opel Astra Caravan stāv uz nomales.

[3.8] No policijas darbinieka liecības izriet arī apstiprinājums faktam, ka notikumam bija aculieciniece, kas varēja apstiprināt, ka *G.P.* nav vadījis transportlīdzekli, bet policijas darbinieki apzināti vai nolaidīgi nefiksēja viņas datus Protokolā, nepārbaudīja viņas personību.

Policijas darbinieks nav konstatējis pazīmes, kas liecinātu par to, ka automašīna būtu pārvietojusies, proti, ka būtu redzamas braukšanas pēdas, būtu paaugstināta motora pārsega temperatūra, līdz ar to kritiski vērtējami paziņojumi par transportlīdzekļa pārvietošanos policijas darbinieka redzamības sfērā. Atsauces uz cita policijas darbinieka ziņojumu vai liecībām nav, un tādas lietai šobrīd pievienot nav pamata.

[4] Tiesas sēdē *G.P.* pilnvarotais pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies *G.P.* pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *G.P.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Saskaņā ar LAPK 149.^{15}panta ceturto daļu par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, (..) transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no 10 līdz 15 diennaktīm, uzliek naudas sodu 500 latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 gadiem.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc minētas normas, nepieciešams konstatēt, vai persona ir vadījusi transportlīdzekli, kā arī, vai šai

personai normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, kas pārsniedz 1,5 promiles.

[7] Lietā nav strīda par to, ka *G.P.* normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, kas pārsniedz 1,5 promiles. To apliecina transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB 205540 alkohola ietekmes noteikšanai, kur ar parakstu *G.P.* ir apliecinājis, ka piekrīt pārbaudes rezultātiem *(lietas 5.lapa)*, kā arī minētajam protokolam pievienotās alkometra Lion SD-400 divas izdrukas, kurās *G.P.* arī parakstījies, ka pārbaude ir veikta tieši viņam.

[8] Lietā pastāv strīds par to, vai *G.P.* 2007.gada 30.oktobrī plkst.16^{04} Tukuma rajonā vadīja automašīnu pa ceļu Jelgava – Tukums Tukuma virzienā 34.kilometrā.

G.P. apelācijas sūdzībā norāda, ka transportlīdzekli minētajā laikā un vietā nevadīja, bet sēdēja automašīnā.

[9] Administratīvā apgabaltiesa dod priekšroku policistu liecībām, jo tās atbilst pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, proti, administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PA 231298, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolam Nr.NB 205540 alkohola ietekmes noteikšanai, kurā, parakstoties par pārbaudes rezultātu pareizību, *G.P.* netieši atzinis, ka ir bijis arī transportlīdzekļa vadītājs.

G.P. paskaidrojumus ir pamats apšaubīt, jo viņš kā pie administratīvās atbildības saucamā persona, ir ieinteresēts izvairīties no administratīvās atbildības, turklāt, pārliecību par policistu liecībās minēto lietas faktisko apstākļu patiesumu tiesai dod apstāklis, ka *G.P.* ne administratīvā pārkāpuma protokolā vai citā atsevišķā dokumentā nav paskaidrojis, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli un norādījis par pieturā stāvošās sievietes pieaicināšanu par liecinieci, kas apstiprinātu viņa versiju.

Administratīvā apgabaltiesa neatzīst par ticamiem *G.P.* skaidrojumus, ka viņš ir vedis draugu uz autobusa pieturu, pēc tam iedzēris ar draugu, vēl pēc tam turpinājis sēdēt automašīnā un gaidījis autobusu, lai ar to brauktu uz mājām. Tam par pamatu ir šādi apsvērumi:

1) automašīna nebija novietota pie autobusa pieturas, turklāt, pēc lietā esošā video ieraksta redzams, ka tā bija novietota neparasti lielā slīpumā ceļa apmalē, kad apgrūtināta gan ilgstoša sēdēšana tajā, gan izkāpšana no tās;
2) autovadītājam, kas nav alkohola ietekmē, neloģiski ir apzināti vest draugu ar automašīnu uz vientuļu autobusa pieturu ceļa malā, neaizvest viņu līdz galam, proti, līdz autobusa pieturai, novietot automašīnu neērtā, slīpā stāvoklī, sēdēt autobusa pieturā

un lietot alkoholiskos dzērienus, lai pēc tam pašam tālāk būtu jābrauc ar autobusu;

3) *G.P.* un viņa pilnvarotais pārstāvis tiesai nevarēja precīzi identificēt darba kolēģi *I.*, kuru *G.P.* veda uz autobusa pieturu, un kuru tiesa varētu nopratināt kā liecinieku.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*Sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1punktu)*. Konkrētajā gadījumā Administratīvās apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti *G.P.* administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar *G.P.* un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka ar policijas darbinieku liecībām kopsakarā ar citiem lietā esošajiem materiāliem ir konstatējams, ka *G.P.* 2007.gada 30.oktobrī plkst.16^{04} Tukuma rajonā vadīja automašīnu pa ceļu Jelgava – Tukums Tukuma virzienā 34.kilometrā.

[10] Administratīvā apgabaltiesa atzīst par nepamatotu *G.P.* apelācijas sūdzības argumentu, ka viņam tika liegtas LAPK 260.panta ceturtajā daļā garantētās tiesības lietot dzimto valodu un izmantot tulka pakalpojumus, jo pats *G.P.* pirmās instances tiesas sēdē apliecināja, ka Latvijā dzīvo jau 20 gadus un saprot latviešu valodu, bet runā slikti latviešu valodā. Arī pirmās instances tiesas sēdē nopratinātais liecinieks, policijas darbinieks *N.K.* liecināja, ka viņš ar *G.P.* sarunājies abās valodās un tulks nebija vajadzīgs.

Turklāt *G.P.* apelācijas sūdzībā norādītais, ka viņam nebija saprotams, par ko viņu aptur policijas darbinieks, bet aptuveni sapratis, ka par nedrošu braukšanu, par ko arī parakstījies administratīvā pārkāpuma protokolā, netieši apliecina, ka *G.P.* ir vadījis automašīnu minētajā laikā un vietā.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka lietas materiālos esošajā video ierakstā nav redzams, ka *G.P.* vadītu automašīnu, tomēr automašīnas vadīšanas fakts ir pierādīts ar citiem LAPK 243.pantā minētajiem pierādīšanas līdzekļiem: ar liecinieka policijas darbinieka liecībām pirmās instances tiesas sēdē, administratīvā pārkāpuma protokolu.

[12] Ņemot vērā minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ar Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 14.novembra lēmumu *G.P.* ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK $149.^{15}$panta ceturtās daļas. Tā kā *G.P.* par minēto administratīvo pārkāpumu ir uzlikts minimālais

sods, kādu nosaka minētā tiesība norma, Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 14.novembra lēmums ir atzīstams par tiesisku un samērīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu un Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 14.novembra lēmumu, bet *G.P.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts)* E.Puriņš

Tiesneses *(paraksts)* S.Kanenberga

(paraksts) U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis E.Puriņš
Rīgā 2009.gada 5.janvārī